

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

24 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

LEGACY
SEASON

JOY & PASSION

DIRIJOR

LINUS LERNER

OSCAR BOHORQUEZ

vioară

ALBERTO NEPOMUCENO: Batuque

MAX BRUCH: Concertul în Sol minor pentru vioară și orchestră, op. 26

ARTURO MÁRQUEZ: Danzon no. 2

HEITOR VILLA-LOBOS: Prelúdio Bachianas Brasileiras no. 4

ALBERTO GINASTERA: Suita de balet „Estancia”

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

24 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

JOY & PASSION

Alberto Nepomuceno:

Batuque

(aprox. 4')

Max Bruch:

Concertul în Sol minor pentru vioară și orchestră, op. 26

(aprox. 25')

- *Vorspiel: Allegro moderato*

- *Adagio*

- *Finale: Allegro energico*

Pauză

Arturo Márquez:

Danzón no. 2

(aprox. 10')

Heitor Villa-Lobos:

Prelúdio Bachianas Brasileiras no. 4

(aprox. 4')

Alberto Ginastera:

Suita de balet „Estancia”

(aprox. 13')

DIRIJOR

LINUS LERNER

OSCAR BOHÓRQUEZ

VIOARĂ, GERMANIA

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII “OLTENIA”

LINUS LERNER

Linus Lerner este un artist aclamat la nivel internațional, recunoscut pentru stilul său dirijoral carismatic și energia debordantă care captivează atât muzicienii, cât și publicul, prin interpretarea dinamică a repertoriilor simfonice și de operă. Cu o carieră în peste 20 de țări — inclusiv Statele Unite, Brazilia, Argentina, China, Anglia, Germania, Italia, Coreea de Sud și Rusia — s-a impus ca dirijorul brazilian cu cea mai amplă prezență pe scena muzicală internațională.

În prezent, Lerner este Director Artistic și Dirijor al Southern Arizona Symphony Orchestra (SUA), al Orquestra Sinfônica do Rio Grande do Norte (Brazilia) și al Orquestra de Sopros de Novo Hamburgo (Brazilia). În plus, este Producător Asociat și Consilier Muzical la Abiry Films și conduce mai multe inițiative culturale, precum Festivalul Internațional de Muzică din Novo Hamburgo (FeMusik), Concursul Internațional de Canto Linus Lerner și Festivalul Liric Internațional SASO/Prolírica de Antioquia (Columbia) — reafirmându-și angajamentul față de formarea talentelor și schimburile culturale. Printre realizările sale remarcabile, se distinge faptul că este singurul dirijor brazilian care a înregistrat cu Royal Philharmonic Orchestra din Londra și unul dintre puținii care au concertat pe prestigioasa scenă a Carnegie Hall. Înregistrările sale pentru casele de discuri Naxos și Meridian au primit aprecieri din partea criticii de specialitate din întreaga lume. De asemenea, a fondat și a condus festivaluri de operă în Mexic și China, și a colaborat timp de mai multe stagii cu renumitul Round Top Festival Hill (SUA).

Ca pedagog devotat, Lerner a jucat un rol esențial în formarea noilor talente muzicale. A lucrat intens în cadrul programului mexican La Esperanza Azteca, unde a instruit peste 100 de dirijori și

profesori, și continuă să fie activ în mentoratul tinerilor muzicieni de pe mapamond. Înainte de a se dedica exclusiv dirijatului, Lerner a avut o carieră de palmares ca artist liric, susținând concerte în Europa, Statele Unite și Brazilia.

Lerner a primit numeroase distincții, printre care prestigioasa Medalie Ohtli, acordată de guvernul mexican pentru impactul său asupra dezvoltării domeniului operistic la nivel național. În Brazilia, a fost decorat cu medaliile Djalma Marinho și Alberto Maranhão și i s-au oferit Cheia Orașului Tucson (SUA) și titlul de Cetățean al orașului Natal, în semn de recunoaștere a influenței sale asupra vieții muzicale din aceste orașe.

Lerner deține un Doctorat în Dirijat Orchestral de la University of Arizona, un Master în Dirijat Orchestral de la Florida State University și un Master în Interpretare Vocală de la College-Conservatory of Music al University of Cincinnati, precum și o Licență în Dirijat Coral de la Universidade Federal do Rio Grande do Sul (Brazilia).

OSCAR BOHÓRQUEZ

Oscar Bohórquez a captivat publicul din întreaga lume prin interpretarea sa de virtuoziitate. Născut într-o familie de muzicieni de origine latino-americană, parcursul său ca violonist a fost unul cu adevărat extraordinar. Apreciat de critici și de public deopotrivă, recitalul susținut de Oscar la Berliner Philharmonie, pe 18 noiembrie 2023, alături de renumitul actor german Ulrich Tukur, a lăsat o impresie profundă. Mario-Felix Vogt, de la Berliner Morgenpost, a elogiat abilitatea lui Oscar de a traversa cu ușurință pasaje complicate, de la pianissime eterice la pizzicato-uri frenetice, demonstrându-și astfel măiestria tehnică și sensibilitatea muzicală.

Călătoria artistică a lui Oscar l-a purtat pe scene prestigioase din Germania, precum Alte Oper Frankfurt, Elbphilharmonie Hamburg, Liederhalle Stuttgart și Leipzig Gewandhaus, pe lângă aparițiile sale memorabile la Berliner Philharmonie. Dincolo de Germania, arta sa a fost admirată pe scene din Europa, America Latină, Statele Unite și China, fermecând publicul prin virtuoziitatea și profunzimea expresivității sale.

Ca membru fondator al Patagonia Express Trio, alături de fratele său, violoncelistul Claudio Bohórquez, și pianistul Gustavo Beytelmann, Oscar a explorat bogata moștenire a muzicii argentinienne, celebrând 100 de ani de la nașterea lui Piazzolla prin lansarea unui nou album. Discografia sa include, de asemenea, înregistrări apreciate ale Sonatelor pentru vioară solo de J.S. Bach și 24 de Capricii de Paganini.

Influența muzicală a lui Oscar Bohórquez se extinde mult dincolo de scena de concert, înregistrările sale fiind difuzate pe frecvențele unor posturi de radio de prestigiu din întreaga lume. Interpretările sale au fost transmise pe platforme renumite precum SWR 2, WDR 3, Deutschland Funk

Kultur, Rbb Kultur și MDR, printre altele.

În februarie 2025, Oscar a lansat albumul de duo “Unexpected America” sub eticheta GENUIN, în colaborare cu distinsul pianist francez Frank Braley, o lucrare ce evidențiază sinergia lor muzicală. Revista The Strad a scris despre acest album:

> „...cucerește printr-o interpretare pasionată și adaptabilă și aduce o vitalitate palpitantă unui repertoriu eclectic de pe întregul continent.” (The Strad, aprilie 2025)

De asemenea, artistul plănuiește lansarea unui album solo ce va include compoziții spaniole și sud-americane, printre care și propria sa Sonată.

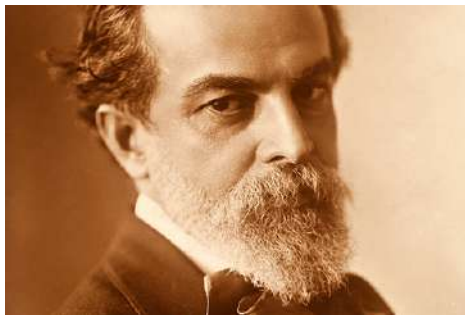
Studiile muzicale ale lui Oscar au început sub îndrumarea lui Aaron Rosand la Curtis Institute of Music din Philadelphia. Ulterior, și-a perfecționat tehnica sub îndrumarea lui Günter Pichler, renumitul prim-violonist al Cvartetului Alban Berg, la Universitatea de Muzică din Viena.

Oscar Bohórquez interpretează la o vioară G.B. Guadagnini din 1770, care a aparținut anterior lui Günter Pichler.

ALBERTO NEPOMUCENO

Considerat „părintele muzicii braziliene”, Alberto Nepomuceno a fost un compozitor de seamă de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Și-a început formarea muzicală sub îndrumarea tatălui său, care era organist, ulterior studiind, atât în Brazilia, cât și în Europa.

În anul 1906, Nepomuceno a devenit directorul Conservatorului din Rio de Janeiro și a fost profesor de compoziție pentru alți mari compozitori brazilieni, printre care Heitor Villa-Lobos. Patriot și naționalist convins, Nepomuceno a integrat elemente de muzică folclorică în multe dintre compozițiile sale, printre care *O garatuja*, *Série Brasileira* și *A jangada*. A scris, de asemenea, peste 50 de lieduri în limba portugheză, în ciuda opoziției criticilor, declarând: „Cei care nu cântă în limba lor nu au patrie.” „*Batuque*” este o piesă orchestrală celebră a compozitorului brazilian Alberto

Nepomuceno, intitulată inițial „*Dança de Negros*” și compusă pentru pian în 1887, înainte de a fi adaptată pentru orchestră și inclusă în lucrarea sa din 1891, *Série Brasileira*. Piesa este renumită pentru incorporarea elementelor muzicii afro-braziliene și reprezintă un exemplu emblematic al efortului lui Nepomuceno de a crea un stil clasic distinct brazilian.

MAX BRUCH (1838 - 1920)

Max Bruch este descendentul unei vechi familii de cărturari din provinciile renane. Și-a început studiile muzicale de timpuriu, impresionând lumea artistică a orașului său natal cu o simfonie scrisă la vârsta de 14 ani. Doi dintre cei mai buni pedagogi ai vremii i-au fost profesori (Ferdinand Hiller și Carl Reinecke), Bruch optând inițial pentru cariera didactică. Doriința de a se implica mai profund în domeniul artistic l-a făcut să activeze susținut atât ca dirijor, cât și în plan componistic. Catalogul lucrărilor sale cuprinde 87 de opusuri, printre care figurează trei opere, trei simfonii, patru concerte pentru vioară și orchestră, o serenadă pentru orchestră de coarde, zece cantate și oratorii, două cvartete de coarde și un număr important de creații corale. Dintre

acestea, s-au menținut în repertoriul internațional doar câteva lucrări și în primul rând Concertul nr. 1 în Sol minor pentru vioară, op. 26.

Lucrarea a fost compusă între anii 1866 - 1868 și a fost prezentată în primă audiție de marele violonist maghiar Josef Joachim, cu prilejul festivalului muzical renan din 1869. Marcat de spiritul epocii romantice, concertul reprezintă un opus bine încheiat, a cărui muzică lipsită de elemente inedite focalizează totuși interesul publicului și al interpreților prin naturalitatea și cursivitatea desfășurării sonore.

Prima parte (Allegro moderato) este

concepută în maniera unei introduceri; două teme contrastante străbat întreaga mișcare gradând conflictul dramatic ce este marcat de izbucniri orchestrale violente, ca și de momente cadențiale solistice.

Încheierea primei părți reamintește contururile inițiale și translează către secțiunea mediană (Adagio), o pagină muzicală celebră, pătrunsă de o adâncă simțire poetică.

Finalul (Allegro energico) contrastează vădit cu dramatismul mișcărilor precedente, impunând o atmosferă senină, plină de avânt romantic.

ARTURO MÁRQUEZ (n. 1950)

Născut în Álamos Sonora/Mexic, Arturo Márquez a început studiul muzicii la vârsta de șase ani, cu profesorii Thomas Rosseti și Eva McGowen, în orașul La Puente/California. Între anii 1969 - 1970, a coordonat ansamblul Navojos Sonora Band. Studiile universitare de specialitate le-a urmat în cadrul Conservatorului de Muzică și la Taller de Composición - Institutul de Arte Frumoase din Mexic (cu prof. Joaquín Gutiérrez Heras, Hector Quintanar, Raúl Pavón și Federico Ibarra). La Paris, s-a perfecționat cu Jacques Casterede, iar la Institutul Artelor din California - cu Morton Subotnick, Lucky Mosko, Mel Powel și James Newton.

S-a remarcat, totodată, în ipostaza de profesor, la Universitatea Națională, Școala Superioară de Muzică și Centrul Național de Cercetare, Documentare și Informare în domeniul Muzicii - CENIDIM din Mexic.

Dintre cele mai importante compoziții ale sale se disting: „Son a Tamayo” pentru harpă, percuție, bandă și video; „Tierra” și „La nao” (dans și bandă); „Homenaje a Gismonti” pentru cvartet de

coarde; „Paisajes bajo el signo de Cosmos” pentru orchestră; Seria „Danzon nr. 1 - nr. 8” (pentru diferite formații orchestrale); „Zarabando” pentru clarinet și pian; „Mascaras” pentru harpă și orchestră; „Espejos en la arena” pentru violoncel (sau violă) și orchestră.

În anul 1991, a obținut bursa de compoziție din partea Consiliului Național pentru Cultură și Arte, iar în 1994, 1997 și 2004 - burse de specializare oferite de Uniunea Națională a Compozitorilor.

În octombrie 2005, în contextul organizării Festivalului „Cervantino”, i-a fost interpretată, în primă audiție, Cantata „Sueños”, pe texte de Martin Luther King, Gandhi, Guillermo Velázquez, Eduardo Langagne, Cristof Buarque - realizare scenică de excepție la care și-au adus contribuția artistică Eduardo García Barrios, Eduardo Langagne, Gabriel Castorena, José Luis Cruz, Gilberto Aceves Navarro și Rossana Peñalosa. În același an, ca urmare a bine-meritatului renume câștigat de compozitor în spațiul latino-american, Venezuela a inițiat Festivalul Internațional “Arturo Márquez”.

Danzón no. 2 este o compoziție orchestrală a compozitorului mexican Arturo Márquez. Alături de Sinfonia India de Carlos Chávez și Sensemaya de Silvestre Revueltas, Danzón no. 2 este una dintre cele mai

populare și mai frecvent interpretate compoziții de muzică clasică mexicană contemporană orchestrală. Danzón no. 2 a câștigat o mare popularitate în întreaga lume când Orchestra de Tineret „Simón Bolívar” din Venezuela, sub conducerea lui Gustavo Dudamel, l-a inclus în programul lor pentru turneul european și american din 2007.

Danzón no. 2 a fost comandat de Universitatea Națională Autonomă din Mexic și a fost prezentat în premieră în 1994 în Mexico City de Orchestra Filarmonică de la UNAM sub conducerea lui Francisco Savín. Pulsul ritmic al lucrării este menținut prin utilizarea unor accente și tempo-uri variate. Acest element de bază al literaturii muzicale mexicane contemporane exprimă stilul de dans numit danzón, care își are originile în Cuba, dar îl regăsim și în folclorul statului mexican Veracruz.

HEITOR VILLA-LOBOS (1887 - 1959)

Heitor Villa-Lobos a fost un compozitor brazilian de marcă și unul dintre marii compozitori latino-americani ai secolului 20, muzica sa reprezentând un mix ingenios între melodiile și ritmurile indigene și elemente ale muzicii vest-europene.

Tatăl său era bibliotecar și muzician amator; sub influența sa, micul Heitor a învățat să cânte la violoncel și să aprecieze compozițiile marelui Bach. Călătorind cu familia prin vastul teritoriu brazilian, a descoperit și a devenit interesat de muzica populară. Reîntors la Rio de Janeiro, a studiat chitara și a performat alături de cei mai populari muzicieni ai orașului. În opoziție cu dorința familiei de a urma medicina, Villa-Lobos părăsește domiciliul la vârsta de 18 ani. Interpretează la violoncel și chitară pentru a se întreține și călătorește în statele braziliene Espírito Santo, Bahia și Pernambuco, absorbind folclorul local și

începând să-și scrie propriile compoziții. Studiază la Institutul Național de muzică din Rio de Janeiro, dar își continuă peregrinările timp de trei ani. Analizează lucrările lui Bach, Wagner și Puccini, compozitori care îi vor influența viitoarele lucrări. În 1915, după un concert cu compoziții proprii, Artur Napoleão decide să fie editorul său, cariera sa beneficiind de un sprijin substanțial. În 1919, îl cunoaște pe marele pianist Artur Rubinstein, cel care îi va promova muzica în toată lumea. În 1930 devine director al educației muzicale în statul São Paulo, doi ani mai târziu aplicând planul său de învățământ pe tot cuprinsul Braziliei. Înființează împreună cu compozitorul Oscar Lorenzo Fernandez un conservator de artă corală (1942) și apoi Academia Braziliană de Muzică (1945). Călătorește la Paris (în anii '20), apoi între 1944-1949 în Europa și Statele Unite, scriind muzică de film și afirmându-se ca dirijor.

Printre cele mai reprezentative lucrări ale sale se numără *Bachianas brasileiras* (scrise între 1930-45), un set de 9 piese compuse pentru variate grupuri

instrumentale și vocale, în care tehnica polifonică în maniera lui Bach este aplicată temelor de origine populară braziliană; o serie similară de 14 lucrări, compusă între 1920 și 1929, cu titlul „Chôros” (chôro este un dans popular brazilian); 12 simfonii, 2 concerte pentru violoncel (1915, 1955), fantezia „Momoprecoce” pentru pian și orchestră (1929), Concertul pentru chitară (1951), Concertul pentru harpă (1953), Concertul pentru muzicuță (1955), 16 cvartete de coarde, „Rudepoema” pentru pian solo (1926, orchestrat în 1942), poemele simfonice „Uirapurú” (1917), „Amazonas” (1929) și „Dawn in a Tropical Forest” (1954).

Preludiul din *Bachianas Brasileiras* nr. 4 de Heitor Villa-Lobos este o introducere orchestrală a suitei, caracterizată printr-un stil sobru, meditativ și liric, care evocă măreția unei sarabande baroce. Este scrisă exclusiv pentru coarde și alternează secțiuni de solist și ansamblu pentru a crea o textură amplă, imitativă, ce face aluzie la „Tema regală” a lui Bach din *Ofranda muzicală*.

ALBERTO GINASTERA [1916 - 1983]

Născut la Buenos Aires, Alberto Ginastera a început să studieze muzica încă de la o vârstă fragedă, dat fiind faptul că a manifestat foarte devreme o excepțională dotare artistică. A devenit celebru, înainte chiar de a-și completa studiile muzicale, în urma prezentării unei suite pentru orchestră din baletul *Panambi*, la Teatro Colon (1937). A urmat un al doilea răsunător succes internațional, cu interpretarea unei alte lucrări, *Cvartetul de coarde nr. 2*, de The Juilliard Quartet (Washington D. C., 1958). Conform precizărilor sale, Ginastera își clasifică lucrările în trei perioade distincte de creație. Pe prima dintre acestea (1937 - 1948)

a numit-o „naționalism obiectiv”, caracterizându-se prin valorificarea muzicii tradiționale argentinene. Reprezentând, de fapt, un compozit multicultural, folclorul muzical îmbină teme și motive melodice de proveniență etnică diferită (amerindiană, africană, europeană și latino-americană). Ginastera a fost în mod deosebit atras de muzica populară argentiniană încetățenită printre fermierii din pampas. Printre cele mai cunoscute lucrări scrise de el în acest gen se înscriu baletul *Estancia* (1941).

Cea de-a doua sa perioadă de creație, denumită „naționalism subiectiv”, cuprinde anii 1948 - 1956. Lucrările scrise acum (dintre care cele mai cunoscute sunt *Cvartetul de coarde nr. 1* și *Pampeana nr. 2*) se aseamănă destul de mult cu o parte din compozițiile târzii ale lui B. Bartók.

Perioada „neo-expresionistă” (1957 - 1983) ne relevă un A. Ginastera îmbrățișând

principiile serialismului dodecafonic. Lucrările cele mai proeminente din acești ani sunt *Cvartetul de coarde nr. 2* (1958), *Concertul pentru pian și orchestră* (1961) și operele *Don Rodrigo* și *Bomarzo* (1967).

Estancia este un balet care descrie o zi din viața unei ferme argentinene (*estancia*), concentrându-se poveste amoroasă între un băiat venit de la oraș și o fată de la fermă, având un final ce culminează cu un dans competitiv și viguros numit *Malambo*. Suita de patru dansuri din balet include: „*Los trabajadores agrícolas*” (*Muncitorii de la fermă*), „*Danza del trigo*” (*Dansul grâului*), „*Los peones de hacienda*” (*Crescătorii de vite*), și „*Danza final*” (*Dansul final*). Lucrarea este inspirată de viața rurală argentiniană și de spiritul gaucho-ului (cowboy-ului sud-american), folosind muzica pentru a reda diferite aspecte ale vieții de pe fermă.

English

LINUS LERNER

Linus Lerner is an internationally acclaimed conductor, recognized for his charismatic leadership and passionate energy, which captivate both musicians and audiences through dynamic performances of symphonic and operatic repertoire. With a career spanning more than 20 countries — including the United States, Brazil, Argentina, China, England, Germany, Italy, South Korea, and Russia — he has established himself as the Brazilian conductor with the strongest presence on the international music scene.

Lerner currently serves as Artistic Director and Conductor of the Southern Arizona Symphony Orchestra (USA), the Rio Grande do Norte Symphony Orchestra (Brazil), and the Novo Hamburgo Wind Orchestra (Brazil). In addition, he is

Associate Producer and Musical Advisor for Abiry Films, and leads several cultural initiatives such as the Novo Hamburgo International Music Festival (FeMusiK), the Linus Lerner International Singing Competition, and the SASO/Prolírica de Antioquia International Lyric Festival (Colombia) — reaffirming his commitment to talent development and cultural exchange.

Among his notable achievements, Lerner stands out as the only Brazilian conductor to have recorded with the Royal Philharmonic Orchestra of London, and one of the few to have performed at the prestigious Carnegie Hall. His recordings for the Naxos and Meridian labels have received international critical acclaim. He also founded and directed opera festivals in

Mexico and China, and collaborated for several seasons with the renowned Round Top Festival Hill (USA).

As a dedicated educator, Lerner has played a transformative role in the training of new musical talent. He worked extensively with Mexico's La Esperanza Azteca program, where he trained more than 100 conductors and teachers, and continues to mentor young musicians around the world. Before dedicating himself exclusively to conducting, Lerner had an award-winning career as a lyric singer, performing in Europe, the United States, and Brazil.

For his contributions to music, Lerner has received numerous honors, including the prestigious Ohtli Medal,

awarded by the Mexican government for his impact on the development of opera in the country. In Brazil, he has been decorated with the Djalma Marinho and Alberto Maranhão medals, as well as receiving the Key to the City of Tucson (USA) and the title of Citizen of Natal, in recognition of his influence on the musical life of those cities.

Lerner holds a Doctorate in Orchestral Conducting from the University of Arizona, a Master's in Orchestral Conducting from Florida State University, and a Master's in Vocal Performance from the College-Conservatory of Music at the University of Cincinnati, in addition to a Bachelor's degree in Choral Conducting from the Federal University of Rio Grande do Sul (Brazil).

OSCAR BOHÓRQUEZ

Oscar Bohórquez has captivated audiences worldwide with his skillful performances. Born to a musical family of Latin American origin, Oscar's journey as a violinist has been nothing short of extraordinary. Acclaimed by critics and audiences alike, Oscar's performance at the Berliner Philharmonie on November 18, 2023, alongside renowned German actor Ulrich Tukur, left a profound impression. Mario-Felix Vogt of the 'Berliner Morgenpost' praised Oscar's ability to effortlessly traverse the intricate passages, from ethereal pianissimos to frenetic runs and pizzicatos, showcasing his technical prowess and musical sensitivity. Oscar's musical odyssey has taken him to esteemed venues across Germany, including the Alte Oper Frankfurt, Elbphilharmonie Hamburg, Liederhalle Stuttgart, and the Leipzig Gewandhaus, in addition to his memorable performances at the Berliner Philharmonie. Beyond Germany, Oscar's artistry has graced stages across Europe, Latin America, the USA, and China, mesmerizing audiences

with his virtuosity and depth of expression.

As a founding member of the Patagonia Express Trio, alongside his brother, cellist Claudio Bohórquez, and pianist Gustavo Beytelmann, Oscar has explored the rich heritage of Argentine music, notably commemorating 100 years of Piazzolla with a new album. His discography also includes acclaimed recordings of J.S. Bach's Solo Violin Sonatas and Paganini's 24 Caprices. Oscar Bohórquez's musical influence extends far beyond the concert stage, with his recordings resonating across the airwaves of esteemed radio stations worldwide. His performances have been broadcasted on prestigious platforms including SWR 2, WDR 3, Deutschlandfunk Kultur, Rbb Kultur, and MDR, among others. In February 2025 Oscar released the duo album 'Unexpected America' with the GENUIN Label in collaboration with esteemed French pianist Frank Braley, showcasing their musical synergy. The Strad wrote that this new album: "...captivates with passionate,

adaptable playing and brings thrilling vitality to an eclectic repertoire from across the continent." – *The Strad* - April 2025
Additionally, he plans to unveil a solo album featuring Spanish and South American compositions, including his own Sonata. Oscar's musical studies began under the guidance of Aaron Rosand at the Curtis

Institute of Music in Philadelphia. He later refined his skills under the guidance of Günter Pichler, the renowned Primarius of the Alban Berg Quartet, at the University of Music in Vienna. Oscar Bohórquez shapes his sound on a 1770 G.B. Guadagnini violin, previously owned by Günter Pichler.

ALBERTO NEPOMUCENO

Considered the "Father of Brazilian Music", Alberto Nepomuceno was a leading composer in Brazilian concert music in the late nineteenth and early twentieth centuries. He received his musical training from his father, an organist, before receiving formal musical training in Brazil and Europe. Nepomuceno became the leader of the Rio de Janeiro Conservatory in 1906 and served as composition teacher to other notable Brazilian composers, including Heitor Villa-Lobos. An ardent Brazilian nationalist, Nepomuceno utilized elements of popular and folk music as the basis for many of his compositions including *O garatuja*, *Série Brasileira*, and *Ajangada*. He has also written

over 50 art songs in Portuguese despite opposition from critics, stating, "Those who do not sing in their language have no homeland."

"Batuque" is a famous orchestral piece by the Brazilian composer Alberto Nepomuceno, originally titled "Dança de Negros" and composed for piano in 1887 before being adapted for orchestra and included in his 1891 work, *Série Brasileira*. The piece is known for incorporating Afro-Brazilian musical elements and is a celebrated example of Nepomuceno's goal to create a distinctly Brazilian classical style.

MAX BRUCH (1838 - 1920)

Max Bruch was a descendant of an old family of scholars from the Rhenish provinces. He began his musical studies early, impressing the artistic community of his hometown with a symphony composed at the age of 14. Two of the best teachers of the time, Ferdinand Hiller and Carl Reinecke, were his mentors, with Bruch initially opting for a teaching career. His desire to engage more deeply in the artistic field led him to pursue a sustained career both as a conductor and a composer. His catalog includes 87 works, among which are three operas, three symphonies, four violin concertos, a serenade for string orchestra, ten cantatas and oratorios, two string quartets, and a

significant number of choral works. Of these, only a few have remained in the international repertoire, most notably the Violin Concerto No. 1 in G minor, Op. 26.

The piece was composed between 1866 and 1868 and premiered by the great Hungarian violinist Joseph Joachim at the Rhenish Music Festival in 1869. Marked by the spirit of the Romantic era, the concerto represents a cohesive opus, with music that, while lacking novel elements, captivates both audiences and performers through its natural flow and melodic continuity.

The first movement (Allegro moderato) is conceived in the manner of an introduction; two contrasting themes

permeate the entire movement, intensifying the dramatic conflict which is marked by violent orchestral outbursts and solo cadenzas.

The end of the first movement recalls the initial contours and transitions into the

central section (Adagio), a renowned musical piece filled with deep poetic feeling.

The finale (Allegro energico) stands in stark contrast to the previous movements' drama, establishing a serene atmosphere full of romantic vitality.

ARTURO MÁRQUEZ (n. 1950)

Born in Álamos, Sonora, Mexico, Arturo Márquez began studying music at the age of six with professors Thomas Rosseti and Eva McGowen in La Puente, California. Between 1969 and 1970, he directed the Navojoa Sonora Band. He pursued his university studies at the Conservatory of Music and the Taller de Composición at the Institute of Fine Arts in Mexico, studying with professors Joaquín Gutiérrez Heras, Hector Quintanar, Raúl Pavón, and Federico Ibarra. He later continued his studies in Paris with Jacques Casterede and at the California Institute of the Arts with Morton Subotnick, Lucky Mosko, Mel Powell, and James Newton.

Márquez has also distinguished himself as a professor, teaching at the National University, the Superior School of Music, and the National Center for Research, Documentation, and Information on Music (CENIDIM) in Mexico.

Some of his most important compositions include: "Son a Tamayo" for harp, percussion, tape, and video; "Tierra" and "La nao" (dance and tape); "Homenaje a Gismonti" for string quartet; "Paisajes bajo el signo de Cosmos" for orchestra; The "Danzón" series (Nos. 1-8) for various orchestral ensembles; "Zarabandeo" for clarinet and piano; "Mascaras" for harp and orchestra; "Espejos en la arena" for cello (or viola) and orchestra.

In 1991, Márquez received a composition scholarship from the National Council for Culture and Arts, and in 1994, 1997, and 2004, he was awarded specialization scholarships from the

National Union of Composers.

In October 2005, during the Cervantino Festival, his cantata "Sueños" premiered, featuring texts by Martin Luther King, Gandhi, Guillermo Velázquez, Eduardo Langagne, Cristof Buarque, and contributions from Eduardo García Barrios, Eduardo Langagne, Gabriel Castorena, José Luis Cruz, Gilberto Aceves Navarro, and Rossana Peñalosa. In the same year, due to his well-earned reputation in Latin America, Venezuela launched the Arturo Márquez International Festival.

One of Márquez's most famous compositions is Danzón No. 2, a contemporary Mexican orchestral work. Alongside Sinfonia India by Carlos Chávez and Sensemayá by Silvestre Revueltas, Danzón No. 2 is one of the most popular and frequently performed pieces of contemporary Mexican classical music. The piece gained worldwide recognition in 2007 when the Simón Bolívar Youth Orchestra of Venezuela, conducted by Gustavo Dudamel, included it in their European and American tour program.

Danzón No. 2 was commissioned by the National Autonomous University of Mexico and premiered in 1994 in Mexico City by the UNAM Philharmonic Orchestra under the baton of Francisco Savín. The rhythmic pulse of the work is maintained through varied accents and tempos, capturing the essence of the danzón dance style, which originated in Cuba but is also deeply rooted in the folklore of the Mexican state of Veracruz.

HEITOR VILLA-LOBOS (1887 - 1959)

Heitor Villa-Lobos was a renowned Brazilian composer and one of the great Latin American composers of the 20th century. His music represents an ingenious blend of indigenous melodies and rhythms with elements of Western European music.

His father was a librarian and amateur musician; under his influence, young Heitor learned to play the cello and developed an appreciation for the compositions of the great Bach. Traveling with his family across the vast Brazilian territory, he discovered and became interested in folk music. Upon returning to Rio de Janeiro, he studied guitar and performed alongside the city's most popular musicians.

Against his family's wishes for him to study medicine, Villa-Lobos left home at the age of 18. He played cello and guitar to support himself and traveled through the Brazilian states of Espírito Santo, Bahia, and Pernambuco, absorbing local folklore and beginning to write his own compositions. He studied at the National Institute of Music in Rio de Janeiro but continued his wanderings for another three years. He analyzed the works of Bach, Wagner, and Puccini—composers who would later influence his own works.

In 1915, after a concert featuring his own compositions, Artur Napoleão decided to become his publisher, giving his career substantial support. In 1919, he met the great pianist Artur Rubinstein, who would go on to promote Villa-Lobos's music throughout the world.

In 1930, Villa-Lobos became Director of Music Education in the state of São Paulo, and two years later he implemented his educational plan throughout Brazil. Together with composer Oscar Lorenzo Fernandez, he founded a conservatory of choral art (1942), and later the Brazilian Academy of Music (1945). He

traveled to Paris in the 1920s, and between 1944 and 1949 he spent time in Europe and the United States, writing film music and establishing himself as a conductor.

Among his most representative works are *Bachianas Brasileiras* (written between 1930–45), a set of nine pieces composed for various instrumental and vocal groups in which Bach-like polyphonic techniques are applied to Brazilian folk themes; a similar series of 14 works composed between 1920 and 1929 titled *Chôros* (*chôro* being a popular Brazilian dance); 12 symphonies; two cello concertos (1915, 1955); the fantasy *Momoprecoce* for piano and orchestra (1929); the *Guitar Concerto* (1951); the *Harp Concerto* (1953); the *Harmonica Concerto* (1955); 16 string quartets; *Rudepoema* for solo piano (1926, orchestrated in 1942); and the symphonic poems *Uirapurú* (1917), *Amazonas* (1929), and *Dawn in a Tropical Forest* (1954). The "Prelúdio" from Heitor Villa-Lobos's *Bachianas Brasileiras* No. 4 is an orchestral introduction to the suite, characterized by a sober, meditative, and lyrical style that evokes the majesty of a Baroque sarabande. It is scored for strings alone and contrasts solo and ensemble sections to create a broad, imitative texture that alludes to Bach's "Royal Theme" from *The Musical Offering*.

ALBERTO GINASTERA (1916 - 1983)

Born in Buenos Aires, Alberto Ginastera began studying music at an early age, having shown exceptional artistic talent from a very young age. He became famous even before completing his musical studies, following the performance of an orchestral suite from the ballet *Panambi* at the Teatro Colón (1937). A second major international success came with the performance of another work, his *String Quartet No. 2*, by The Juilliard Quartet (Washington D.C., 1958).

According to his own classification, Ginastera divided his works into three distinct creative periods. The first (1937–1948), which he called “objective nationalism,” is characterized by the use of traditional Argentine music. In fact, this musical folklore represents a multicultural blend, combining melodic themes and motifs of diverse ethnic origins (Amerindian, African, European, and Latin American). Ginastera was particularly drawn to Argentine folk music popular among the farmers of the pampas. Among his best-known works in this style is the ballet *Estancia* (1941).

His second creative period, known as “subjective nationalism,” covers the years 1948–1956. The works composed during this time (the most notable being *String Quartet No. 1* and *Pampeana No. 2*) bear a strong resemblance to some of the later compositions of Béla Bartók.

The “neo-expressionist” period (1957–1983) reveals a Ginastera who fully embraced the principles of twelve-tone serialism. The most prominent works from these years include the *String Quartet No. 2* (1958), the *Piano Concerto* (1961), and the operas *Don Rodrigo* and *Bomarzo* (1967).

Estancia is a ballet by Alberto Ginastera depicting a day on an Argentinian cattle ranch (*estancia*), focusing on a love

triangle between a city boy and a ranch girl, with a finale that culminates in a vigorous competitive dance called the *Malambo*. The suite of four dances from the ballet includes “*Los trabajadores agrícolas*” (The Farm Workers), “*Danza del trigo*” (Wheat Dance), “*Los peones de hacienda*” (The Cattle Men), and the “*Danza final*” (Final Dance). The work is inspired by rural Argentinian life and the spirit of the gaucho (cowboy), using music to portray different aspects of the ranch experience.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 24 octombrie 2025

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestru
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Dan PREDOI
Cristina LEOVEANU
Cătălin SASU
Gigel MILCU
Ștefana ZAHARIA
Geo FABIAN
Cătălina SAVU
Simona PETRENCU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

Roxana ILIUȚĂ
șefpartidă
Cristina PÎRLEA
Iuliana PREDOI
Valeriu EFREM
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Adrian BADEA
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚÎNĂ
Rebeca TĂNASIE
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Mariya POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Marius VASILESCU
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Adrian PETRESCU *

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Irina ȚAPEȘ
șefpartidă

Clarinet

Liviu CHISĂR
Eugen DUMINICĂ

Fagot

Lacezar PAVLOV
Daniela STATKOVA

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Marcu DIACONU
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCA
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU
David COTOI

Trombon

Alexandru ȚAPEȘ
Radu CLIPA
Dacian MÂNDRU
șefpartidă

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Anna TOVARNYTSKA
Florin DAVIȚOIU
Emanoil CHELARU
Alexandru COADĂ

Pian

Corina STĂNESCU

31 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

Sheherazada

RADU ZAHARIA
DIRIJOR

VALENTIN ȘERBAN
VIOARĂ

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI

*Concertul în Re major
pentru vioară și orchestră, op. 35*

NIKOLAI RIMSKI-KORSAKOV

Suita simfonică Sheherazada, op. 35

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”**

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Coj. România
Tel. 0251 414.099
secretariat@filarmonicaoltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de cultură subordonată
la Primăria Craiova
și Consiliul Local Craiova

**Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)**
Bilete se găsesc la agentia Filarmonica Oltenia
și pe internet la
Rezervă la telefon: 0251.414.698

Partener media

patronat

SCAN ME

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

oltenia@filarmonia

GRATICA: DANIEL ENI

Enjoy
CM 52

26.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Sponsori

Parteneri media

Caiet-program realizat de Radu Jianu

Traducere text: Cosmina Titea

GRAFICĂ: DANIEL ENE